

Република Србија
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО
Број: Р-1/19
3. јануар 2019. године
Београд
Немањина 26
ВК

12-Ппр-уз.бр.7/18

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

11000 БЕОГРАД
Тимочка 15

ПРЕДЛАГАЧ: И █████ В █████ из Београда █████
коју заступа Синдикат полиције Слога;

ПРОТИВНИК

ПРЕДЛАГАЧА: Република Србија-Министарство унутрашњих послова, коју
заступа Државни правобранилац.

Ради: доншења привремене мере

ПОДНЕСАК ПРОТИВНИКА ПРЕДЛАГАЧА

у 2 примерка

Дана 31. децембра 2018. године предлагач је пред тим судом поднела предлог за одређивање привремене мере, којом би се одложило правно дејство решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Сектора за ванредне ситуације 09 број 112-346/2018 од 28. новембра 2018. године.

Захтев за одређивање привремене мере предлагач заснива на одредбама Закона о заштити узбуњивача и Закона о извршењу и обезбеђењу.

Законски заступник противника предлагача изјављује, да у овом предметну нису испуњени услови за одређивање привремене мере, односно тврдимо да је захтев предлагача за одређивање привремене мере неоснован.

Пре свега истичемо, да би предлагач имала право да се позива на одредбе Закона о заштити узбуњивача, односно да тражи одређивање привремене мере сходно члану 33. и 34. тог Закона, потребно је да се утврди да је узбуњивач, односно да се утврди да је извршила радњу узбуњивања.

Према Закону о заштити од узбуњивања, "узбуњивање" је откривање информације о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера. "Узбуњивач" је физичко лице које изврши узбуњивање у вези са својим радним

ангажовањем, поступком запошљавања, коришћењем услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом и правом власништва на привредном друштву.

Закнски заступник противника предлагача изјављује, да предлагач није доставила доказ да је извршила радњу узбуњивања, односно да је открила информацију о: кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера. Због тога тврдимо, да се предлагача не може сврстати у узбуњиваче сходно члану 2. тачки 2. и члану 5. Закона о заштити узбуњивача, те да нема право да тражи одређивање привремене мере сходно одредбама тог закона.

Такође, предлагач није доставила доказ, ако претпоставимо да постоји институт узбуњивања, да постоји узрочно-последична веза између радње узбуњивања и њеног распоређивања на друго радно место.

Тврдимо, да предлагач злоупотребљава институт „узбуњивања“ и „узбуњивача“, из члана 11. наведеног Закона.

Законски заступник противника предлагача, даље изјављује, да нису испуњени услови из члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу да суд одреди привремену меру. Наиме, наведеним чланом је прописано, да се привременом мером обезбеђује новчано или неновчано потраживање чије постојање извршни поверилац учини вероватним, а да би се одредила привремена мера за обезбеђење неновчаног потраживања, извршни поверилац, осим вероватноће постојања потраживања, мора учинити вероватним и да би без привремене мере испуњење његовог потраживања било осујећено или знатно отежано или да ће бити употребљена сила или настати ненадокнадива штета (опасност по потраживање).

Обзиром, да предлагач није учинила вероватним да би без привремене мере било осујећено или знатно отежано њено потраживање, као и из других напред изнетих разлога, предлагачемо поступајућем суду да одбије предлог предлагача, да суд одреди привремену меру предложену петитумом предлога од 31. децембра 2018. године.

ЗАМЕНИК
ДРЖАВНОГ ПРАВОБРАНИОЦА

Дубравка Зечевић

